

Oplysninger om, hvorledes Forholdene i saa Henseende stille sig.

Jeg kan altsaa ikke indse, at der i Øjeblikket er saa stor Trang til Broen, som man har villet give det Udseende af. Hvis denne store Trang virkelig var til Stede, mener jeg, det er en betydelig Fejl fra Statsbaneadministrationens Side, at man ikke har fremsat Forslaget noget før, at man ikke har fremsat det saaledes, at det kunde komme til Behandling i den Jernbanekommission, som man havde nedsat for faa Aar tilbage, og saaledes, at det kunde komme til Behandling i det Jernbaneudvalg, som var nedsat for et Par Aar siden, og hvis Forhandlinger førte til, at vi fik en Række Love gennemført. Det havde været naturligt den Gang at tage Spørgsmaalet op, saa at det var kommet til Overvejelse i Forbindelse med alle de andre Forhold, vi den Gang lovgav om, og det er en meget stor Fejl, forekommer det mig, at Statsbaneadministrationen nu bagefter, umiddelbart efter at vi have gennemført alle disse Lovforslag, kommer stikkende med denne Bro.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Ludvig Reventlow) fremhævede, at Routen var meget overbebyrdet, og han protesterede imod, at denne Route skulde høre til de mest begunstigede. Saa vidt jeg ved, føres Vognene paa denne Route, ialt Fald for de 2 første Klassers Vedkommende, over paa Færgen. Det er en Begunstigelse, vi ikke kende til paa vore andre Færgeoverfarter. Jeg skal endvidere minde om, at man paa den Route har forsøgt sig med Lyntog, noget, man kaldte Danmarksekspressen; det havde man Raad til, skønt det viste sig, at man kørte med 3-4 Personer. Dette forekommer mig at vidne om, at Routen ikke i særlig Grad har kunnet være overbebyrdet. Havde det været Tilfældet, havde man sikkert ladet være med den Luksus, som Danmarksekspressen var. Naa, den brændte jo omsider, og saa gik den ud af Tur.

Det ærede Medlem fra Stege (L. Jessen) nævnede disse Isskrninger, som der kunde være Fare for derved, hvis vi fik denne Bro. Jeg synes, den højtærede Minister lidt for flot afviste denne Anke, den kan dog vist ikke ganske afvises. Jeg tror, det er et Forhold, som ogsaa bør tages med under Overvejelserne. I det hele bliver det sikkert, naar vi skulle overveje denne Sag, nødvendigt at undersøge adskillige af de Forhold, det ærede Medlem fra Møen fremdrog.

Det ærede Medlem fra Odense (Marott)

talte for Jydernes Interesser, men det forekommer mig, at han ikke var ganske heldig i saa Henseende. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (H. Rasmussen) har allerede gendrevet ham, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem sagde i saa Henseende.

Endnu maa jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam). Det ærede Medlem mente, at det var Jydernes Skyld; naar vore Statsbaner gav saa ringe Udbytte. Det var, fordi Jyderne havde faaet Anlæg, som ikke forrentede sig. Jeg skal dog minde om, at vi ogsaa her paa Øerne have Anlæg, som ikke have givet nogen særlig flatterende Forrentning. Jeg skal i saa Henseende bede det ærede Medlem studere Kystbanens Regnskab en Række Aar igennem, saa vil han vist indse, at den ikke har givet særlig god Forrentning. Og hvordan Forrentningen vil blive af de 22 Millioner Kr. til Københavns Personbanegaard, er vanskeligt at sige. De skulle imidlertid forrentes, og Jyderne skulle vel nok tage Del deri, men naar vi skulle til at veje de Fordele, Jyderne have deraf, mod de Fordele, Øboerne have, kunde jeg have Lyst til at minde om et Mundheld, vi have i Jylland, at i Fredericia mødes de gamle Præster og de gamle Jernbanevogne. De gamle Præster skulle til København for at nyde deres gamle Dage, men de gamle Jernbanevogne skulle til Jylland for der at slide deres gamle Dage. Saadan har Forholdet været, og saadan er det til Dels endnu. Jeg tror ikke, at det er slet saa grelt som for nogle Aar siden, og det skyldes aabenbart de Talsmænd, Jyderne have haft i dette Ting, og de vilde have været daarligere Talsmænd for Jyderne, hvis de ikke havde talt Jydernes Interesser paa dette Punkt. Men Forholdene ere dog endnu saadanne, at man i Jylland overvejende træffer det gamle Jernbanemateriel. Hvis man vil køre fra Skanderborg til Skern, hvad jeg har gjort adskillige Gange, vil man træffe de gamle Jernbanevogne og navnlig om Aftenen finde en Belysning, som er under al Kritik, men Jyderne ere praktiske Folk, der forstaa at hjælpe sig. Jeg har flere Gange om Aftenen paa denne Route i Kupeerne truffet Folk, som have haft et Tællelys med i Lommen, som de saa tændte og satte i Kupevinduet. Paa den Maade kan man jo komme over Vanskelighederne (*Ministeren for offentlige Arbejder*: Saadan rejser jeg gennem Fyn!). Jeg mener, at naar man fremhæver de Begunstigelser, Jyderne have, maa jeg have